

Komentované udalosti týždňa: Súdny proces s Kováčikom a politická objednávka.

Zneužívanie moci - SaS zakázala opozíciu rozprávať. Tódová a spol. - nedotknuteľná kasta novinárov. Sprogresívnený Pellegrini podporil homosexuálov

- CZ24 News | 25. září 2021

SLOVENSKO: Prinášame vám top udalosti týždňa, ktoré hýbali Slovenskom

Päťdesiate roky sú späť - politická objednávka dostáva prednosť pred zákonnosťou

To aké bezprávie zavládlo na Slovensku ilustrujú hneď tri zo štyroch udalostí tohto týždňa. Po nástupe súčasnej protislovenskej vlády sa na NAKE a špeciálnej prokuratúre vytvorila istá skupinka, ktorá manipuluje s vyšetrovaniami známych káuz. Hovorí o tom správa Slovenskej informačnej služby (SIS) a taktiež o tom svedčia odposluchy štyroch vyšetrovateľov NAKA, ktorí sú momentálne obvinení a sedia v kolúznej väzbe.

Protiváhou by teoreticky mohla byť súdna moc. Problémom je, že niektorí sudcovia namiesto toho, aby toto bezprávie zastavili svojimi spravodlivými rozsudkami, sa skôr na tejto deštrukcii právneho štátu podieľajú.

Súdny proces s bývalým špeciálnym prokurátorom Dušanom Kováčikom javí zrejme takmer všetky znaky súdnych procesov z päťdesiatych rokov minulého storočia. Osud obvineného "nepriateľa režimu" bol známy už dávno pred oficiálnym vynesením rozsudku. Obvinený bol vo vtedajších propagandistických médiách už dopredu odsúdený a vykresľovaný ako ten najhorší netvor.

Súdne procesy v 50-tych rokoch sa vyznačovali aj tým, že obvinený sa prakticky nemohol nijako brániť - všetky jeho navrhnuté dôkazy mu boli súdom zamietnuté a súd si prokurátorom vykonštruované dôkazy vysvetľoval po svojom a výrazne ohýbal právo v neprospech obvineného.

Niečo podobné pripomína aj súdny proces s Dušanom Kováčikom, ktorý bol v režimistických médiách od začiatku vykresľovaný ako jednoznačne vinný.

Kováčik nemal šťastie ani na sudkyňu. Kontroverzná sudkyňa Pamela Záleská sa chovala voči obvinenému Kováčikovi arogantným spôsobom. Obhajobe zamietla takmer všetky navrhované dôkazy. Konkrétne zamietla až 70 návrhov na vykonanie dôkazov.

Kováčik bol odsúdený pre to, že mal údajne zobrať úplatok vo výške 50 000 eur za to, že po verdikte súdu nepodá odvolanie v prípade mafiána Kudličku, čím mal taktiež pomáhať mafiánskej skupine.

Aj v tomto prípade, rovnako ako aj v iných, boli hlavné dôkazy výpovede pochybných kajúcnikov, vrátane Mateja Zemana, ktorý je dokonca v inom prípade obvinený z krivej výpovede spolu s Csabom Dömötörom, ktorý sa už ku skutku priznal.

Európsky súd pre ľudské práva jasne vyhlásil, že výpovede kajúcnikov musia byť brané s rezervou a

okrem toho musia existovať aj iné jasné dôkazy. Odsúdenie nemôže stáť len na výpovediach kajúcnikov, ktorí si často vymýšľajú len preto, aby sa dostali na slobodu čím skôr.

Vo verdikte sudkyne Záleskej boli aj ďalšie nezrovnalosti. Kováčika odsúdila za napomáhanie zločineckej skupine takáčovcov, aj keď jej existencia nebola doteraz preukázaná súdom.

50-te roky pripomína aj vysoký trest pre Dušana Kováčika. Kým kajúcnici, ktorí sa priznali k oveľa vyšším úplatkom ako je kladené za vinu Kováčikovi si behajú po slobode a skončili s podmienenými trestami, len pre to, že udávali, Kováčik dostal až 14 rokov väzenia. Takéto vysoké tresty často nedostávajú ani vrahovia.

O to prekvapujúcejšie je to, že prokurátor navrhol pre Kováčika 13 rokov väzenia. Záleská mu však trest ešte sprísnila. To už skutočne pripomína nechutné preteky o najväčšieho sadistu.

Sudkyňa je navyše podozrivá zo zaujatosti voči Kováčikovi. Záleská má pravdepodobne blízky až kamarátsky vzťah s ultraliberálnou novinárkou Monikou Tódovou. Len pár dní pred Lučanského smrťou bola Tódová prichytená spoločne so sudkyňou Záleskou v rade, ako čakajú na PCR testovanie.

Podľa zákulisných informácií boli údajne v minulosti spoločne aj na dovolenke. Na tlačovke strany SMER Tódová túto informáciu nepoprela. Ak je pravdou, že Tódová so Záleskou sú priateľky, táto progresívna sudkyňa (ako ju nazvala Tódová vo svojom článku), mala byť z rozhodovania o Kováčikovi vylúčená.

Aktivistická novinárka Monika Tódová totiž dlhodobo útočí na predstaviteľov a nominantov strany SMER-SD a konkrétne aj na spomínaného Kováčika. Tódová navodzovala dojem, akoby Kováčik bol jednoznačne vinný už dávno pred vynesením rozsudku. Zaujatosť jej údajnej kamarátky Záleskej je teda v súdnom procese s Kováčikom veľmi pravdepodobná.

Teraz neriešime či Kováčik skutok, ktorý mu je kladený za vinu spáchal alebo nie. Možno má maslo na hlave a úplatky bral. Tu ide o to, či bol odsúdený skutočne zákonným spôsobom alebo nie. Či mu bola trestná činnosť riadne preukázaná a dokázaná. Lebo ak pristúpime na to, že sa budú ľudia odsudzovať bez dôkazov, len na základe toho, že sú indicie alebo sa všeobecne predpokladá, že dotýčny páchal trestnú činnosť, ako spoločnosť nedopadne dobre. A všetko nasvedčuje tomu, že v tomto prípade nešlo o riadny, nezaujatý, spravodlivý proces, ale ako v 50-tych rokoch minulého storočia sa skôr plnila politická objednávka.

Všetci sme chceli očistu spoločnosti a do tejto vlády sme vkladali veľké nádeje. Táto očista sa však nedá dosiahnuť tak, že sa budú falšovať dôkazy a svedectvá. Spoločnosť nemožno očistiť páchaním inej trestnej činnosti. Takýto prístup spoločnosť iba ešte viac zdeštruuje.

Dušan Kováčik sa voči rozsudku špeciálneho súdu odvolal. Zákonnosť ešte môže zachrániť Najvyšší súd. Aj tam však bude záležať od toho, ktorý senát Kováčikov prípad dostane. Aj na Najvyššom súde sú totiž niektorí aktivistickí sudcovia, ktorí by Kováčikovi pokojne dali ešte viac rokov pobytu za mrežami než Záleská.

Zneužívanie moci - SaS zakázala opozíciu rozprávať

Krivenie práva sa prenieslo aj do parlamentu. Vládni poslanci sa evidentne držia známeho hesla "vyhraj voľby a môžeš všetko." Dokonale to možno ilustrovať na prípade odvolávania ministra vnútra Romana Mikulca.

Opozícia sa tejto mimoriadnej schôdze domáhala už od júla, no koalícia im to vždy "zarezala". Opozícia sa dočkala až tento týždeň. Na schôdzi o odvolávaní Mikulca sa udialo niekoľko zaujímavých incidentov.

Počas rečenia predsedu strany SMER-SD, Roberta Fica, sa minister financií Igor Matovič opustil a chytil do ruky transparent s nápisom: "Vrah na rohu ulice o morálce káže." Urobil tak napriek tomu, že v NR SR je používanie takýchto "pomôcok" zakázané.

Na snímke zľava minister financií SR Igor Matovič (OĽaNO) a poslanec NRSR Robert Fico (Smer-SD)

Predseda parlamentu Boris Kollár namiesto vykázania Matoviča sa po námietkach opozície, svojho koaličného kolegu zastal s tvrdením, že Matovič pravidlá v parlamente neporušil, keďže tento plagátik do parlamentu nepriniesol, ale ho "vyrobil" v pléne parlamente.

Boris Kollár v tomto len dokázal, že v ohýbaní práva nie je v rámci koalície žiadnou výnimkou. Nastal však aspoň dôležitý precedens. Teraz si opozičníci môžu podľa Matovičovho vzoru do pléna priniesť papiere a vyrábať si podobné plagátky.

Oveľa viac však rezonoval škandalózný procedurálny návrh poslankyne strany SaS, Anny Zemanovej, v ktorom navrhla, aby opozícia nemohla "moralizovať". A vládni poslanci jej tento procedurálny návrh schválili.

Inými slovami, vláda de facto zakázala opozícii hovoriť. Toto už skutočne prekračuje všetky hranice. Vládni poslanci sa správajú ako diktátori a preto nemajú žiadne právo moralizovať o Lukašenkovi či iných nedemokratických lídroch.

O to zarážajúcejší je fakt, že takýto zvrátený procedurálny návrh podala poslankyňa zo strany Sloboda a solidarita. SaSka sa vo svojich začiatkoch profilovala ako libertariánska strana, ktorá sa držala hesla "pane nesúhlasím s vaším názorom, ale urobím všetko preto, aby ste ho mohli povedať."

Dnes je ale všetko inak. Sulík, ktorý ešte donedávna vzbudzoval u mnohých sympatie tým, že kritizoval nezmyselné Matovičove opatrenia proti Covidu, sa stiahol do úzadia a do popredia ako hlavná tvár SaSky sa dostala progresivisticky zmýšľajúca Jana Bittó Cigániková, ktorá nezmyselné opatrenia nielenže podporuje, ale schvaľuje aj segregáciu neočkovaných a zvýhodňovanie zaočkovaných nadľudí.

Okrem Cigánikovej je v SaSke aj ďalší "výkvet." Napríklad taký Alojz Baránik chcel odvolať generálneho prokurátora Maroša Žilinku len preto, že sa mu nepáčilo rozhodnutie generálnej prokuratúry o zrušení obvinenia voči Vladimírovi Pčolinskému.

Ďalším pánom na holenie je Ondrej Dostál, ktorý v predvolebnej kampani prirovnával svojich politických oponentov k hmyzu, ktorý treba deratizovať, či fanatický amerikanofil Peter Osuský, ktorý na demonštrácii zbil občana Rudolfa Vaského len preto, že sa mu nepáčilo, že ho nazval fašistom.

Strana Sloboda a solidarita dnes už skutočne so slobodou ani solidaritou nemá nič spoločné. Mení sa na progresivisticko - neomarxistickú kliku, ktorá chce každému s iným názorom zapchať ústa.

Tódová a spol. - nedotknuteľná kasta novinárov

Na Slovensku vznikla privilegovaná kasta ľudí, pre ktorých evidentne neplatí trestný zákonník. Sú to režimistickí novinári, ktorí inak volajú po spravodlivosti, kritizujú systém "našich ľudí" - samozrejme u svojich oponentov, tlieškajú keď NAKA vykopáva dvere opozícii, kritizujú paragraf 363, no ak sa trestné stíhanie týka niekoho z nich, okamžite volajú po tom, aby prokurátor zrušil obvinenie.

Režimistické médiá bohato dotované oligarchami majú na Slovensku veľkú moc. Ak im niekto skríži cestu dokážu človeka svojim mediálnym lynčom totálne zdiskreditovať pred verejnosťou.

Liberálnych médií sa zrejme boja aj vyšetrovatelia a prokurátori. Poslednýkrát sme sa o tom mohli presvedčiť v prípade obvinenia ultraliberálnych novinárov z denníka N, Moniky Tódovej a Konštantína Čikovského.

Na snímke Monika Tódová a Konštantín Čikovský

Obvinení boli pre prečin ohrozenia dôvernej skutočnosti a vyhradenej skutočnosti formou spolupáchateľstva. Podstatou skutku bolo vyzradenie identity Petra Tótha ako utajeného svedka v kauze vraždy Jána Kuciaka.

Okamžite sa zo strany režimistických médií spustila vlna kritiky voči tomuto obvineniu a novinári z rôznych redakcií napísali otvorený list, v ktorom robili hrubý nátlak na orgány činné v trestnom konaní:

“Obvinenie považujeme za ďalšiu snahu zastrašiť novinárov, ktorí dlhé roky odhaľujú prešľapy ľudí vo vysokých funkciách... Vyzývame kompetentné inštitúcie, aby obvinenie, ktoré považujeme za účelové, zrušili,” písalo sa v liste.

Režimisti sa už odrazu nedržia zásady “padni komu padni,”. Nakoniec sa im podarilo dosiahnuť svoje. Hneď deň na to, prokurátor krajskej prokuratúry Bratislava po preskúmaní vyšetrovacieho spisu v rámci dozorového oprávnenia zrušil ako nezákonné a neopodstatnené, ale aj arbitrárne uznesenie o vznesení obvinenia dvojici novinárov Denníka N. Ako informoval hovorca Generálnej prokuratúry SR Dalibor Skladan, poverenému príslušníkovi Policajného zboru zároveň prokurátor prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Prípád zrušenia obvinenia Tódovej a jej kolegu však nie je jediný. Podobne dopadlo trestné stíhanie protislovenského novinára Arpáda Soltésza, ktorý urážal Slovákov a rasisticky sa vyjadril o “bielej spodine.”

Po mediálnom lynči voči vyšetrovateľovi, ktorý vzniesol obvinenie voči Soltészovi, prokurátora rovnako ako v prípade Tódovej konala hneď do 24 hodín a zastavila trestné stíhanie.

Rovnako dopadlo aj trestné stíhanie ultraliberálneho novinára denníka SME a moderátora RTVS,

Michala Havrana.

Vtedy obvinený Michal Havran v článku „Pošlite Kuffu do cirkusu“, zverejnenom dňa 27. júna 2018 v denníku SME mal údajne svojším agresívnym slovníkom hanobiť kresťanov, najmä katolíkov. Obzvlášť nevyberané slová použil vo vzťahu k otcovi Mariánovi Kuffovi, katolíckemu kňazovi, ktorý zasvätil svoj život nezištnej pomoci iným ľuďom.

V prípade Havrana nastal rovnaký scenár ako pri Tódovej. Režimistickí novinári okamžite spustili spršku kritiky voči jeho obvineniu a taktiež zverejnili otvorený list, ktorým taktiež tlačili na OČTK, aby Havrana zbavili obvinenia.

V septembri 2020 následne obvinenie voči Havranovi zrušila generálna prokurátora prostredníctvom dnes tak silne médiami kritizovaného paragrafu 363.

Nestačí, že na Slovensku delíme ľudí na očkovaných a neočkovaných, občanov ešte delíme na privilegovaných režimistických novinárov, pre ktorých neplatí trestný zákonník a na ostatných bežných ľudí, ktorí pôjdu do basy aj za akúkoľvek maličkosť. Takto sa spravodlivosť nebuduje.

Priviléžia pre novinárov spolu s manipulátorskými vyšetrovaniami známych káuz znamenajú deštrukciu právneho štátu, ktorú zaviedla Hegeromatovičova vláda za pomoci ich propagandistických médií, ktoré vládnej klike kryjú chrbát.

Sprogresívnený Pellegrini podporil homosexuálov

Líder opozície Peter Pellegrini výrazne progresívnie. Dnes už vieme čo znamená jeho deklarovaná “moderná sociálna demokracia.”

Spozornieť už bolo potrebné počas jeho dvojročného premiérovania. Pellegrini sa vždy snažil zapáčiť liberálnym médiám a nenávisťnej stránke Zomri.

Po založení strany Hlas-SD dával svoj liberalizmus najavo ešte viac. Pellegrini prednedávnom napríklad vyhlásil, že Slovensko by malo prijať všetkých migrantov z Afganistanu, ktorí vraj pomáhali Slovensku.

Na snímke Peter Pellegrini

Na tlačovej konferencii po sneme strany Hlas v odpovedi na novinárske otázky vyhlásil, že podporuje upravenie životných situácií osôb žijúcich v spoločnej domácnosti ako dedenie, či nahliadnutie do zdravotnej dokumentácie.

Líder opozície taktiež odmietol ponuku strany SMER-SD na predvolebnú spoluprácu. Stranu Hlas to naopak skôr ťahá k liberálnym stranám SaS a Progresívne Slovensko.

Pellegriniovcí dali svoj liberálny postoj jasne najavo aj pri utorňajšom hlasovaní v parlamente. Liberálni poslanci zo strany OĽaNO na čele s Kristiánom Čekovským, Jurajom Krúpom a Andrejom Stančíkom navrhli uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky, na podporu všetkým menšinám a komunitám žijúcim na Slovensku, vrátane LGBT komunity.

Za hlasovalo 55 poslancov, vrátane poslancov strany Hlas – SD. Konkrétne za hlasoval Peter Pellegrini, Denisa Saková, Peter Žiga, Matúš Šutaj Eštok, Richard Raši a Ľubica Laššáková.

Strana Hlas-SD Petra Pellegriniho čoraz viac inklinuje k bruselským ľavicovo – progresivistickým stranám, ktoré namiesto sociálnych otázok viac riešia to, či transsexuáli majú kam chodiť na toaletu.

V agende takýchto strán sú taktiež manželstvá pre homosexuálov či adopcie detí homosexuálnymi párami. Aj keď to strana Hlas zatiaľ nedáva najavo, je veľmi pravdepodobné, že v prípade vstupu do vlády so stranami SaS a Progresívne Slovensko, by neváhali prijať takéto pre Slovensko cudzie a zvrátené legislatívne zmeny.

Autor: Samuel Gdovin